

"ПРОГОНУВАН ЗА ИДЕЈА - СЛАВЕ ЦИРКОСКИ" ОД ПРОФ. Д-Р СТОЈАН РИСТЕСКИ

Историја

На самиот крај од книгата Ристески го нотира размислувањето на Циркоски: "Од 1970 година да се бориш, подобро речено да се организираш, за обединување и за осамостојување на Македонија, односно за ослободување и за припојување на Егејска и на Пиринска Македонија кон Вардарска Македонија е повеќе од илузија, но таа илузија беше мој сон и сон на искрените членови на нашата група 'Рибар'".

Пишува: Васил ДРВОШАНОВ

на Циркоски, по занимање - возач, татко на три рожби, кој бил роден во село Враништа, Струшко, во 1937 година. Еден од неговите браќа загинал во НОБ, а друг брат во 1951 година бил затворен и темнеел десет години заради идејата за ослободување и обединување на Македонија. Од 1970 година Циркоски организирано почнал да ја формира групата, наречена "Ослободителна македонска организација (ОМО)". Членовите на групата давале свечена обврска пред мапата на етнографска Македонија, врз која имало пиштол. Целта на организацијата било да работат во полза на Македонија и на македонскиот народ, за ослободување на Егејска и на Пиринска Македонија, како и на деловите под Албанија и на оние кои потпаднаа под Србија и на нивно приклучување кон Вардарска Македонија. Идејата за формирањето на групата дошла како резултат на внатрешните превирања во поранешна Југославија, појавата на албанскиот сепаратизам, бугарската антимакедонска пропаганда, судбината на деловите од Македонија кои се под соседните држави итн. Таа идеја опфатила многу приврзаници, меѓутоа некои од бо-

ОТКРИВАЊЕ НА ВИСТИНАТА

Поранешниот општествен поредок, покрај позитивните страни, имаше и негативни карактеристики. Една од негативните појави беше прогонувањето на граѓаните на идеолошка основа од страна на органите на власта. Своевидна жртва на поранешниот општествен систем бил и Славе Циркоски. Во поднасловената книга проф. д-р Стојан Ристески, неуморниот истражувач, меѓу другото, и на најновата историја на македонскиот народ, ја соопштува исповедта на Славе Циркоски, исповедта на човекот кој "сакаше да се знае само вистината за неговите прогонувања за идејата: самостојна и обединета Македонија и што сè 'платил' за неа, и од органите и од средината, без никаква доза на омраза...".

Уште во воведниот збор од книгата се наведува дека Циркоски бил окарактеризиран од Службата за државна безбедност на СРМ, односно на СФРЈ како македонски националист од прва категорија т.е. дека бил "припадник на националистичка група" со псевдоним/шифра "Рибар". Во врска со квалификацијата на групата Ристески на кланатата од првата страница, меѓу другото, запишува: "Групата 'Рибар' била патриотска. Таа се застапувала за интересите на својот народ во неговите етногеографски граници, без никакво потценување на други етноси".

Можеби поради погрешното изедначување на зборовите национализам и националист со зборовите шовинизам и шовинист Циркоски ја доживеал судбината на голем број Македонци, кои си ја сакаа "родната гротка во времето кога не смееше да се размислува македонски за Македонија".

Во книгата Ристески ја проследува животната врвица

жемните "приврзаници" биле провокатори, со што Циркоски бил откриен и почнале отворени репресии врз него и врз неговото семејство, почнувајќи од 1971 до 1988 година, со чести притворања во самица, при што бил психички и физички малтретиран и измачуван.

Искажувањата на Циркоски во книгата се поткрепени со факти, регистрирани во неговото досие од 379 страници, под бр. 25140. Всушност, Циркоски во досието ги препознава сите "ѓаволи", како што тој ги нарекува доушниците на СДБ, кои ги "обојувале" и ги предимензионирале неговите изјави, стекнувајќи се на тој начин со низа привилегии за себеси. Досието, всушност, ја открива вистината. Од него во книгата Ристески ги наведува сите лица, меѓу кои имало и чесни Македонци, што давале информации и сите службени лица кои ги обработувале информациите за Циркоски, со што го "надоместувале" неговиот личен распаднат дневник.

На самиот крај од книгата Ристески го нотира размислувањето на Циркоски:

"Од 1970 година да се бориш, подобро речено, да се организираш, за обединување и за осамостојување на Македонија, односно за ослободување и за припојување на Егејска и на Пиринска Македонија кон Вардарска Македонија е повеќе од илузија, но таа илузија беше мој сон и сон на искрените членови на нашата група 'Рибар'".

Исповедта на Славе Циркоски, соопштена преку перото на Ристески, е сведоштво за едно време, кое остана зад нас. Малата, но драгоцена книга "Прогонувач за идеја - Славе Циркоски" од проф. д-р Стојан Ристески зборува низ текст, фотографии, илустрации и факсимили. Токму во тоа е и нејзиното значење во расветлувањето на дел од најновата историја на македонскиот народ.